

SID

سرویس های ویژه

سرویس ترجمه تخصصی

کارگاه های آموزشی

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری STES

فیلم های آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

مقاله نویسی علوم انسانی

اصول تنظیم قراردادها

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقاله

دیدگاه دانشجویان سال آخر کارشناسی مامایی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد در خصوص محتوای آزمون جامع مامایی

فرانک صفدری ده چشمه^۱، ندا پروین، فاطمه موسوی مقدم، مرضیه قاسمی

دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد

faranaksafdari@gmail.com

مقدمه: ارزیابی صلاحیت بالینی، یکی از دغدغه‌های برنامه‌های آموزشی است. دانشجویان مامایی پس از اتمام دوره تحصیلی، به منظور ارزیابی مهارت‌های علمی و عملی، ملزم به شرکت در امتحان جامع مامایی هستند. در دانشکده پرستاری و مامایی شهرکرد نیز عملکرد بالینی دانشجویان مامایی در ۳ بخش لیبر، مراکز بهداشتی و درمانی و کلینیک زنان در قالب امتحان جامع مامایی ارزیابی می‌گردد. در سال‌های اخیر لزوم بازنگری در روش‌های فعلی و استفاده از راهبردهای فعال و نظرات ذی‌نفعان در ارزشیابی بالینی مورد توجه جدی قرار گرفته است. مطالعه حاضر به منظور بررسی دیدگاه دانشجویان سال آخر کارشناسی مامایی در مورد آزمون جامع مامایی در بخش عملی بیماری‌های زنان انجام شد.

روش کار: در این مطالعه توصیفی مقطعی، ۲۷ نفر از دانشجویان مامایی ترم هفت دانشکده پرستاری و مامایی شهرکرد با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار مطالعه، پرسشنامه‌ای روا و پایاشده مشتمل بر ۹ حیطه و ۲۰ گویه در قالب مقیاس لیکرت ۵ نقطه‌ای بود که دیدگاه دانشجویان را در خصوص محتوای آزمون جامع مامایی در بخش کلینیک زنان می‌سنجید. در پایان آخرین کارورزی بیماری‌های زنان (پایان نیمسال اول ۹۲) فرم ارزشیابی کنونی امتحان جامع بیماری‌های زنان در اختیار دانشجویان قرار داده و از آنان خواسته شد تا پس از بررسی دقیق آن طی یک هفته، نظرات خود را در پرسشنامه تهیه شده وارد نموده و تحویل نمایند. داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی و همبستگی پیرسون تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: میانگین کلی حیطه‌های مورد بررسی $2/27 \pm 0/51$ بود. بالاترین سطح میانگین مربوط به حیطه استرس زا بودن ($3/51 \pm 1/01$) و پایین‌ترین سطح مربوط به حیطه ارتقاء مهارت‌ها ($1/90 \pm 0/60$) بود بدین معنی که از نظر دانشجویان این نحوه ارزشیابی نه تنها باعث استرس دانشجویان می‌گردد بلکه در ارتقاء مهارت‌های آنان مؤثر نبوده و بازخوردهای ایجاد شده اثربخشی لازم را ندارد. بین معدل و دو حیطه ارتقاء مهارت و علاقه‌مندی همبستگی مثبت و معنی‌دار آماری مشاهده شد، بدین معنا که دانشجویان با معدل بالاتر نمرات بالاتری را به این دو حیطه داده بودند. $77/7\%$ دانشجویان معتقد بودند بهتراست بخشی از ارزشیابی عملی از طریق آزمون آسکی صورت پذیرد.

بحث و نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد آزمون جامع فعلی از نظر دانشجویان استرس‌زایی بالایی داشته که احتمالاً موجب افت نمرات آن‌ها در آزمون می‌گردد. با توجه به اهمیت آزمون در ارزیابی عملکرد دانشجویان و وجود روش‌های ارزشیابی بالینی مناسب‌تر مانند اسکی، بازنگری در محتوا و روش انجام ارزشیابی نهایی دانشجویان پیشنهاد می‌گردد.

کلمات کلیدی: امتحان جامع، دیدگاه، دانشجوی مامایی

SID

سرویس های ویژه

سرویس ترجمه تخصصی

کارگاه های آموزشی

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری STES

فیلم های آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

مقاله نویسی علوم انسانی

اصول تنظیم قراردادها

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقاله